

Štvrtok 21. júla 2016

Text: Mk 12, 41 – 44

⁴¹Ježiš sedel pri pokladnici a prizeral sa, ako ľud hádže peniaze do pokladnice. Mnohí bohatí hádzali mnoho. ⁴²Prišla aj chudobná vdova a vhodila dva haliere, to jest kodrant. ⁴³Tu zavolať si učeníkov a povedal im: Vpravde vám hovorím: Táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci, ktorí hádzali do pokladnice. ⁴⁴Lebo všetci hádzali z prebytku, ale ona zo svojej chudoby vhodila všetko, čo mala, celý svoj majetok.

Piesne: ES č. 333, 648

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ježiš pozoroval ľudí, ktorí kládli svoje dary do chrámových pokladníc. V jeruzalemskom chráme bolo takých pokladníc trinásť. Niektoré slúžili na vyberanie chrámovej dane – tam platili Židia; do iných, ktoré boli pravdepodobne umiestnené na nádvorí žien, sa vhadzovali dobrovoľné dary. Do jednej takej pokladnice vhodila jedna vdova dve mince. Venovala najmenšiu sumu medzi prítomných v chráme, ale v Božích očiach odovzdala táto chudobná vdova viac než všetci ostatní. Hodnota daru sa totiž neurčuje množstvom, ale tým, z akých pohnútok a ako ochotne je dar dávaný. Ak niekto dáva nerád a nechotne a iba z túžby po uznaní, stráca jeho dar hodnotu. Keď dávame, dávajme zo srdca – i malý dar poteší, keď je dávaný z opravdivej vd'ačnosti a ochoty. Chudobná vdova aj takto prejavila svoju veľkú lásku k svojmu Bohu, lebo ochotne a rada dala celý svoj majetok. Jej nepatrný dar má jedinečnú hodnotu, a to tým, že dala všetko, čo mala. To bola odovzdanosť bez výhrad a práve na tom Majstrovi záležalo. Jej skutok Ho podnietil k tomu, aby svojich učeníkov poučil, a rovnako poučuje aj nás v dnešnej dobe. Milý brat, milá sestra, aj v dobe Ježišovej boli ľudia, ktorí obetovali z vypočítavosti (farizeji a zákonníci), ľudia, ktorí sa nevedeli úplne odovzdať Bohu (bohatý mládenec), ľudia, ktorí dávali zo svojho nadbytku a nemuseli sa sami obmedzovať, ale boli aj takí, ktorí svojmu Bohu prejavili plnú dôveru a zo srdca obetovali celý svoj majetok bez najmenšieho zaváhania, že sa sami môžu dostať do núdze a zostať nezaopatrení (chudobná vdova). Aj dnes máme ľudí, ktorí zmýšľajú podobne ako vtedy v dobe Ježišovej. Do ktorej skupiny sa zaradiš ty, milý brat, milá sestra? Chudobný dar vdovy preveľmi prevyšuje najbohatšie dary bohatých. Boh dary „nepočíta“. Nejde tu o to, že by každý mal obetovať všetko, ale každý má darovať z úprimnosti a vd'ačne. „*Pod'te, vystúpme na vrch Hospodinov, k domu Boha Jákovovho. On nás bude učiť svojim cestám a budeme chodiť po Jeho chodníkoch. Lebo zo Siona vyjde naučenie a slovo Hospodinovo z Jeruzalema.*“ (Mich 4, 2) Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Syn Boha večného! Ty voláš ku mne aj dnes a vyzývaš ma: „*Daj Bohu, čo je Božie!*“ Čo Ti môžem priniesť? Ničoho nemám, Bože môj! Čo Ti môžem venovať? Aké dary v obeť dať? Dám Ti, Bože, srdce svoje. Dám seba k službe celého. Ja a moje srdce je Tvoje. Dávam Tebe to, čo je Tvoje, Tebe k chvále a na Tvoju česť. Dám Ti, Bože, všetko, čo Tvoje je. Amen.

Mgr. Adriana Hrivnaková, námestná farárka v CZ ECAV Sirk (GES)